

1. Film tematizuje nesmyslnost válečného konfliktu, do kterého jsou hlavní protagonisté zapleteni. Boj je nesystematický, teroristické útoky jsou nečekané a hranice mezi nepřáteli a civilisty jsou v podstatě nerozeznatelné. Druhá rovina filmu úzce souvisí s předchozím bodem a týká se tragikomičnosti války. K tomuto pojetí nesvádí pouze postava vojáka-klauna, který diriguje noční bombardování (čímž též poukazuje na kritický podtón filmu z hlediska autorit, které do války lidi posílají), ale především se to týká využití novinářky i reklam, viz. odpovědi na otázky č. 2 a 8.

2. Buzaglo pracuje ještě sofistikovaněji z myšlenkou na (re)prezentaci války. Jak jsem zmiňoval v bodu jedna, válka je zde značně teatralizována. Přispívá k tomu jak „výběrové řízení“ Joanny, která válku pojímá jako reality show (výběr sympatického hrdiny, se kterým se mohou diváci ztotožňovat), ale také kamera samotná. Oběma filmům je společná rafinovaná práce s fikcí a realitou. Několikrát je zde třeba použít POV záběr, který natáčí sami reportéři, avšak mi si zprvu myslíme, že se jedná o pouhou „filmovou kameru“.

5. V tomto bodě bych srovnal hlavně rozdílnou dynamiku snímků. Uri Zohar válku pojímá akčním způsobem, používá rychlý střih a navíc kombinuje několik prvků pro větší vnoření se diváka do konfliktu (prostříhy válečné vřavy s raněnými a dále s konkrétním hrdinou, jež je obklíčen nepřáteli). Buzaglo dává větší důraz na drama a až divadelní tragičnost (scény s klaunem, osudové dohnání smrti Choca).

8. Není náhodou, že hlavní hrdina pracuje v reklamní agentuře a že je sám nakonec vybrán za tvář nové kampaně na propagaci tabáku. Cigarety, stejně jako válka zabíjí. Firmám však nejde o zdravotní následky, ale o zisk. Stejně tak politici chtějí často vydělat na válce a život obyčejného vojáka je jim cizí.